NH 05-06-10 letters 2 pag 12

Generated by Foxit PDF Creator © Foxit Software
http://www.foxitsoftware.com For evaluation only.

Wat wij missen in de verkiezingscampagne

De redactie Opinie van NRC Handelsblad heeft een groot aantal artikelen ontvangen van inzenders die vlak voor de verkiezingen hun favoriete vraagstuk aan de orde wilden stellen. Hierbij een selectie.

Uiteenlopende zzp'ers

Een aantal politieke partijen (PvdA, ChristenUnie, SP, GroenLinks, VVD en D66) hebben de zzp'er 'ontdekt' en willen hun wettelijke positie verbeteren. Onder de groep die gemakshalve als zzp'er wordt aangemerkt, zitten uiteenlopende mensen. Je kunt een vrachtwagenchauffeur of zzp-metselaar niet vergelijken met de zelfstandig gevestigde kenniswerker. Je kunt de gedreven professionele interimmanager, niet vergelijken met iemand die vanuit een (dreigende) WW-situatie (en dus vanuit een negatief scenario) zelfstandig ondernemer wordt, maar die de eerste de beste passende baan die hem wordt aangeboden graag accepteert.
Ik behoor tot de groep die er jaren geleden reeds voor gekozen heeft om zich als zelfstandig gevestigd interim-manager op de markt te positioneren. Wij regelen zelf onze pensioenvoorziening en verzekeringen tegen arbeidsongeschiktheid. Als wij geen opdrachten hebben, doen we geen beroep op de WW en als we arbeidsongeschikt worden, doen we geen beroep op de ZW of WAO. Dat hebben we zelf geregeld en dat willen we graag zo houden.
Als politieke partijen wat willen regelen voor de zzp'er, laten ze zich dan vooraf goed informeren, hoe de groep zzp'ers is samengesteld en wat de behoeftes van de deelgroepen zijn.
JAN DE BES,
Interim-manager sinds 1993

Internetcriminaliteit

Hoe moeilijk denkt u dat het voor een crimineel is om iemands bankgegevens en wachtwoord te achterhalen? En hoe zit het met het afpakken van iemands digitale identiteit? Volgens experts is de *going rate* voor dat klusje in het zwarte circuit slechts 1.000 euro. Internetfraude is een lucratieve bezigheid. En er is weinig voor nodig om onze samenleving ernstig te ontwrichten. Dat hebben landen als Estland en Georgië al mogen ervaren.
Als gevolg hiervan kunnen burgers, bedrijven en organisaties het vertrouwen in een veilig internetgebruik verliezen. Een dergelijke vertrouwenscrisis zou tot een enorme maatschappelijke en economische schade kunnen leiden. Om dit te voorkomen dient de overheid snel maatregelen te nemen. Alle zaken die wij in het dagelijks leven als vanzelfsprekend beschouwen, kunnen met één druk op de knop worden lamgelegd. Of het nu gaat om ons financiële verkeer, ons transport, onze energievoorziening, onze medische zorg et cetera – al deze disciplines maken gebruik van internet. Maar dat internet is slecht beveiligd, anoniem en makkelijk aan te wenden voor criminele activiteiten of activiteiten die de samenleving kunnen ontwrichten. Ter illustratie: de jaarlijkse schade als gevolg van gestolen data wordt geschat op 750 miljoen euro; sinds 2005 zijn honderden miljoenen gevallen van diefstal van identiteiten of verlies van identiteitsgegevens bekend.
Digitale veiligheid, oftewel *cybersecurity,* staat in Nederland niet op de politieke agenda. In de verkiezingsprogramma's voor de Tweede Kamerverkiezingen en ook in de diverse verkiezingsdebatten komt het onderwerp niet naar voren. Echter, het ontwikkelen van een samenhangende visie en strategie op het gebied van cybersecurity dient minstens even hoog te scoren als de aandacht voor bijvoorbeeld het op orde brengen van de overheidsfinanciën.
DICK BERLIJN EN RUUD VONCK,
resp. oud-commandant der strijdkrachten (en daarnaast Senior Board Advisor bij Deloitte) en partner bij Deloitte

Stemfaciliteiten voor ouderen

Voor ouderen valt er iets te kiezen omdat pensioenen, ouderenzorg en de AOW-leeftijd belangrijke thema's zijn bij de komende Tweede Kamerverkiezingen. De politiek heeft op haar beurt groot belang bij de oudere kiezer die nu 20 procent van het electoraat uitmaakt. Maar het wordt ouderen niet gemakkelijk gemaakt om hun stem uit te brengen. De meeste verkiezingsprogramma's zijn onleesbaar. Vrijwel geen enkel verkiezingsprogramma is geschreven in dusdanig Nederlands, dat 95 procent van de bevolking het kan begrijpen. Hoe men inhoudelijk ook denkt over de PVV, deze partij schrijft wel eenvoudig Nederlands. De andere partijen, inclusief de Seniorenpartij, gooien hun eigen glazen in door te schrijven voor academici. Juist ouderen, gemiddeld minder goed opgeleid, hebben hier veel last van.
Voorts komt het ouderenbeleid er bekaaid af. Het overkoepelende orgaan van de ouderenbonden, de CSO, heeft een programmavergelijker gemaakt bestaande uit 49 items (zie www.ouderenorganisaties.nl). Deze items zijn aangeleverd door de ouderenbonden. Vervolgens zijn partijen gevraagd hierop te reageren. Van de 49 items zijn er slechts 25 items waar meer dan 5 partijen een mening over hebben. Dan het stemmen zelf. De meeste stembureaus liggen ver van een bushalte. Daarnaast zijn ze door de matige bewegwijzering lang niet altijd goed te vinden. Geluk bij een ongeluk is dat we weer met het potlood mogen stemmen. Helaas is in het stemlokaal zelden een leesloep aanwezig en is de verlichting onvoldoende. Politieke partijen moeten een heldere visie ontwikkelen op het ouderenbeleid en deze verwoorden in voor iedereen begrijpelijk taal. Samen met de overheid moeten ze de hindernisbaan veranderen in een rode loper.
RENÉ WEIDGRAAF,
klinisch geriater, UMC St Radboud;
WIM VAN MINNEN, *directeur CSO;*
MARCEL OLDE RIKKERT, *hoogleraar geriatrie, hoofd afdeling geriatrie UMC St Radboud.*

Zorg voor goede docenten

Op één uitzondering na zeggen partijen niets over een fundamentele verandering van de bestuurlijke en financiële zelfstandigheid van onderwijsinstellingen. De onderwijswereld is nu ontzuild en quasi-vermarkt. Partijen die van oudsher hechten aan een dergelijke zelfstandigheid lijken de problemen niet te onderkennen en pleiten zelfs openlijk voor een uitbreiding van de zogenoemde lumpsumfinanciering die draait om deze zelfstandigheid. Andere spreken überhaupt niet over het thema. De financiële zelfstandigheid ging gepaard met een enorme toename van de macht van bestuur en management over de docent. In de lijn van het rapport-Rinnooy Kan zijn alle partijen het erover eens dat de balans zoek is en dat de positie en de kwaliteit van de docent moeten worden verbeterd. Hoe gaat men werkelijk het beroep en de beroepseer van leraren – die de afgelopen decennia zo'n geweld zijn aangedaan – in bescherming nemen? Dat is alleen mogelijk door juridisch en bestuurlijk de positie van docenten binnen onderwijsinstellingen te versterken. Hoe wil men dit doen bij de toegenomen bestuurlijke zelfstandigheid van instellingen?

Of gaat men die corrigeren? Wat voor plannen hebben zij hiervoor in gedachten? Prangende vraag: wat gaan we doen aan de gigantische uitstroom van docenten de komende zeven jaar – zo'n tweederde van de gehele populatie. Hoe waarborgen we de continuïteit en kwaliteit van ons onderwijs, dat in te veel gevallen toch al te wensen overlaat? En wat gaan we doen aan de grote sociale problemen die momenteel met name de onderkant van ons onderwijsstelsel teisteren en die vooral de sociaal zwakkeren extra duperen?
AD VERBRUGGE,
voorzitter Beter Onderwijs Nederland

Katholieke vertegenwoordiging

Het ideaalbeeld is dat in Nederland iedereen zichzelf mag zijn, zo lijkt het. Dat hard opgetreden wordt tegen discriminatie van minderheden is goed, maar, diversiteit werkt wel twee kanten op, en dat lijken veel partijen in het heetst van de strijd te vergeten. Er zijn voorbeelden te over waarin duidelijk wordt dat de linkse invulling van het begrip 'diversiteit' een groot deel van de diversiteit om zeep helpt. Te denken valt aan recente voorbeelden: de discussie over vrouwen binnen de SGP en de discussie over wetgeving rondom abortus en euthanasie. En afgelopen weekeinde stak een nieuw schrijdend voorbeeld de kop op: homoseksuele leraren moeten overal kunnen werken.
De deuren voor allerlei minderheden gaan steeds verder open, maar de christen wordt steeds meer subtiel tot binnen de vier muren van het kerkgebouw teruggedrongen. Wie wil mij vertegenwoordigen?
CAROLINE TAX, M.A.,
hoofdredacteur van het katholieke jongerenmagazine Omega.

Verzorg chronische patiënten beter

Het is verbazend dat de inhoud van het zorgaanbod kennelijk van ondergeschikt belang is aan de bekostiging daarvan. Zodra integrale bekostiging aan de orde kwam, spraken artsenorganisaties en zorgverzekeraars er hun veto over uit. Het zorgaanbod wordt te veel georganiseerd vanuit individuele zorgaanbieders en is gericht op slechts één aandoening. Bij meerdere aandoeningen komen mensen door versnippering in de knel. Ze worden geconfronteerd met tegenstrijdige adviezen en ze overzien niet welke zorgaanbieder over welk ziekteaspect gaat en wie ze waarop aan kunnen spreken.
De programmatische aanpak gaat uit van zorg op maat. Op basis van een individueel zorgplan, waarin zorgbehoeften van de patiënt centraal staan. Het is een lang gekoesterde wens van patiëntenorganisaties om patiënten te betrekken bij de zorg. De zorg moet aansluiten bij het dagelijks leven en op een samenhangende manier voor de patiënt in zijn woonomgeving worden georganiseerd.
Voor het succesvol uitvoeren van integrale zorgprogramma's zijn integrale financieringsvormen noodzakelijk. Eén bedrag voor een totaalpakket aan zorg, gebaseerd op het individuele behandelplan van de patiënt. Op deze manier worden zorgverleners gedwongen om afspraken met elkaar te maken en de zorg op elkaar af te stemmen.
NEDERLANDSE PATIENTEN CONSUMENTEN FEDERATIE (NPCF), HART & VAATGROEP, REUMAPATIENTENBOND, ASTMAFONDS LONGPATIËNTENVERENIGING, NEDERLANDSE FEDERATIE VAN KANKERPATIËNTENVERENIGINGEN (NFK) VERENIGING SPIERZIEKTEN NEDERLAND (VSN) LANDELIJK PLATFORM GGZ (LPGGZ) EN DIABETES VERENIGING NEDERLAND (DVN).